

ПРО ЕКСПОНЕНЦІАЛЬНУ ДИХОТОМІЮ ЛІНІЙНИХ ІМПУЛЬСНИХ МАЙЖЕ ПЕРІОДИЧНИХ СИСТЕМ*

For a linear almost periodic pulse system, we prove that the exponential dichotomy on a semiaxis implies the exponential dichotomy on entire axis.

Для лінійної майже періодичної імпульсної системи доведено, що з експоненціальною дихотомією на півосі випливає експоненціальна дихотомія на всій осі.

Вступ. Будемо розглядати систему диференціальних рівнянь з імпульсною дією вигляду

$$\frac{dx}{dt} = A(t)x, \quad t \neq t_i, \quad (1)$$

$$\Delta x|_{t=t_i} = x(t_i + 0) - x(t_i) = B_i x, \quad (2)$$

де $t \in \mathbb{R}$, $x \in \mathbb{V}^m$, \mathbb{V}^m — m -вимірний дійсний \mathbb{R}^m чи комплексний \mathbb{C}^m простір. Припускаємо, що матриця $A(t)$ майже періодична за Бором, послідовність $\{B_n, n \in \mathbb{Z}\}$ майже періодична, послідовність $\{t_n, n \in \mathbb{Z}\}$ строго зростаюча і має одностайні відносно j майже періодичні різниці $\{t_n^j, n \in \mathbb{Z}\}$, $t_n^j = t_{n+j} - t_n$ (див. [1, 2]).

Припускаємо, що $\det(I + B_n) = 0$ для деяких чи всіх $n \in \mathbb{Z}$. Тому розв'язки $x(t, \tau, x_0)$, $x(\tau, \tau, x_0) = x_0$ системи (1), (2) можуть не продовжуватися чи продовжуватися неоднозначно па від'ємну піввіс $t < \tau$. Всі кусково-неперервні функції вважаємо неперервними зліва.

Відомо, що з експоненціальною дихотомічнотю системи лінійних майже періодичних звичайних диференціальних рівнянь випливає її експоненціальну дихотомічнотю на всій осі [3]. Більше того, для експоненціальної дихотомічнотю такої системи на осі досить вимагати її експоненціальну дихотомічнотю на скінченному, досить великому інтервалі [4]. Метою даної роботи є поширення цих результатів на імпульсні системи (1), (2).

Відмітимо, що аналогічні результати розглядалися для лінійних майже періодичних різницевих рівнянь в [5].

Основні результати. Позначимо через $M(m, \mathbb{V})$ множину матриць розміру $m \times m$ з елементами, які належать простору \mathbb{V} . Нехай $\|\cdot\|$ — норма вектора з \mathbb{V} чи відповідна норма матриці з $M(m, \mathbb{V})$. На підставі майже періодичності системи існують сталі $M > 0$, $\mu > 0$ такі, що [1]

$$\|X(t, \tau)\| \leq M e^{\mu(t-\tau)}, \quad t \geq \tau, \quad (3)$$

де $X(t, \tau)$, $t \geq \tau$, — фундаментальна система розв'язків системи (1), (2), $X(t, t) = I$, I — одинична матриця.

Як і в роботі [6], систему (1), (2) назовемо експоненціальною дихотомічною на множині $\mathbb{J} \subset \mathbb{R}$, якщо для довільного $\tau_0 \in \mathbb{J}$ простір \mathbb{V}^m можна зобразити у вигляді прямої суми $U(\tau_0)$ та $S(\tau_0)$ так, що виконуються умови:

1) довільний розв'язок системи з $x_0 \in S(\tau_0)$ задоволяє нерівність

$$\|x(t, \tau_0, x_0)\| \leq K \exp(-\alpha(t-\tau)) \|x(\tau, \tau_0, x_0)\|, \quad t \geq \tau \geq \tau_0; \quad (4)$$

* Викопана при фінансовій підтримці Міністерства України у справах науки і технологій.

2) довільний розв'язок з $x_0 \in U(\tau_0)$ задовольняє нерівність

$$\|x(t, \tau_0, x_0)\| \geq K_1 \exp(\alpha(t - \tau)) \|x(\tau, \tau_0, x_0)\|, \quad t \geq \tau \geq \tau_0, \quad (5)$$

де $t, \tau \in \mathbb{J}$ і додатні сталі α, K, K_1 не залежать від τ_0, x_0 ;

3) $X(t, \tau)S(\tau) \subseteq S(t), X(t, \tau)U(\tau) \subseteq U(t), t > \tau$;

4) для відповідних проекторів $\sup_{t \in \mathbb{J}} \|P(t)\| + \sup_{t \in \mathbb{J}} \|Q(t)\| < \infty$.

Теорема. Нехай матриця $A(t)$ системи (1), (2) майже періодична за Бором, послідовність $\{B_n, n \in \mathbb{Z}\}$ майже періодична, послідовність $\{t_n, n \in \mathbb{Z}\}$ строго зростаюча і має одностайно відносно її майже періодичні різниці $\{t_n^j, n \in \mathbb{Z}\}, t_n^j = t_{n+j} - t_n$.

Нехай система (1), (2) має експоненціальну дихотомію на півосі $t \geq 0$ з сепаратрисними многовидами $U(t)$ та $S(t)$. Тоді система експоненціально дихотомічна на всій осі, $\dim U(t)$ та $\dim S(t)$ не залежать від $t \in \mathbb{R}$ і $U(t)$ має єдине обмежене продовження на від'ємну піввісь.

Спочатку доведемо наступну лему.

Лема. Нехай $R_n = X(t_{n+1}, t_n)$. Тоді послідовність $\{R_n, n \in \mathbb{Z}\}$ майже періодична.

Доведення. Майже періодична за Бором матрична функція $A(t)$ рівномірно неперервна на осі [7], тому для $\varepsilon > 0$ існує додатне $\delta = \delta(\varepsilon) \leq \varepsilon$ таке, що з $|s_1 - s_2| < \delta$ випливає

$$\|A(s_1) - A(s_2)\| < \varepsilon. \quad (6)$$

За лемою 24.4 з [1] для δ існує відносно щільна множина чисел $r \in \mathbb{R}$ та відносно щільна множина чисел $p \in \mathbb{Z}$ таких, що

$$\|A(s+r) - A(s)\| < \delta \leq \varepsilon, \quad s \in \mathbb{R}, \quad (7)$$

$$|t_{n+p} - t_n - r| < \delta \leq \varepsilon, \quad n \in \mathbb{Z}, \quad (8)$$

$$|t_{n+p}^1 - t_n^1| = |t_{n+p+1} - t_{n+p} - t_{n+1} + t_n| < \delta \leq \varepsilon, \quad n \in \mathbb{Z}. \quad (9)$$

Майже періодична послідовність $\{t_n^1, n \in \mathbb{Z}\}$ обмежена [2], тому існує $\theta > 0$ таке, що $0 < t_n^1 \leq \theta, n \in \mathbb{Z}$.

Оцінимо різницю $R_{n+p} - R_n = X(t_{n+p+1}, t_{n+p}) - X(t_{n+1}, t_n)$, де ціле число p задовольняє умови (8), (9). Припустимо, що $t_{n+p}^1 = t_{n+p+1} - t_{n+p} \leq t_{n+1} - t_n = t_n^1$ (випадок $t_{n+p}^1 \geq t_n^1$ розглядається аналогічно). Тоді

$$\begin{aligned} R_{n+p} - R_n &= X(t_{n+p+1}, t_{n+p}) - X(t_{n+p+1} - t_{n+p} + t_n, t_n) + \\ &\quad + X(t_{n+p+1} - t_{n+p} + t_n, t_n) - X(t_{n+1}, t_n). \end{aligned} \quad (10)$$

Оцінимо першу різницю в правій частині (10). Для цього розглянемо функцію $Y(t) = X(t + t_{n+p}, t_{n+p}) - X(t + t_n, t_n)$. З урахуванням неперервності зліва функції $X(t, \tau)$ та того, що на інтервалах $(t_n, t_n + t_{n+p}^1]$ та $(t_{n+p}, t_{n+p} + t_{n+p}^1]$ система (1), (2) не має імпульсів, функція $Y(t)$ при $0 \leq t \leq t_{n+p+1} - t_{n+p}$ є розв'язком задачі Коші

$$\frac{dY}{dt} = A(t + t_n)Y + (A(t + t_{n+p}) + A(t + t_n))X(t + t_{n+p}, t_{n+p}),$$

$$Y(0) = B_{n+p} - B_n.$$

Тоді

$$\begin{aligned} Y(t) = & B_{n+p} - B_n + \int_0^t X(t+t_n, \tau+t_n) \times \\ & \times (A(\tau+t_{n+p}) - A(\tau+t_n)) X(\tau+t_{n+p}, t_{n+p}) d\tau. \end{aligned}$$

Звідси

$$\begin{aligned} \|X(t_{n+p+1}, t_{n+p}) - X(t_{n+p+1} - t_{n+p} + t_n, t_n)\| \leq & \|B_{n+p} - B_n\| + \\ & + M e^{\mu t_{n+p}} t_{n+p}^1 \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t+t_{n+p}-t_n) - A(t)\| \leq \\ \leq & \varepsilon + \theta M e^{\mu \theta} \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t+t_{n+p}-t_n) - A(t+r)\| + \\ & + \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t+r) - A(t)\| \leq \varepsilon(1 + 2\theta M e^{\mu \theta}). \end{aligned} \quad (11)$$

Друга різниця в правій частині (10) оцінюється так:

$$\begin{aligned} & \|X(t_{n+p+1} - t_{n+p} + t_n, t_n) - X(t_{n+1}, t_n)\| = \\ = & \|X(t_{n+p+1} - t_{n+p} + t_n, t_n) - X(t_{n+1}, t_{n+p+1} - t_{n+p} + t_n) X(t_{n+p+1} - t_{n+p} + t_n, t_n)\| \leq \\ \leq & \|I - X(t_{n+1}, t_{n+p+1} - t_{n+p} + t_n)\| \|X(t_{n+p+1} - t_{n+p} + t_n, t_n)\| \leq \\ \leq & a M e^{\mu(t_n^1 - t_{n+p}^1)} (t_n^1 - t_{n+p}^1) M e^{\mu t_{n+p}^1} \leq a M e^{\mu \theta} \varepsilon, \end{aligned} \quad (12)$$

де $a = \sup_{t \in \mathbb{R}} \|A(t)\|$. Тут ми використали те, що на інтервалі $[t_n + t_{n+p}^1, t_{n+1}]$ намає точок імпульсів, тому

$$X(t_{n+1}, t_{n+p+1} - t_{n+p} + t_n) - I = \int_{t_{n+p}^1 + t_n}^{t_{n+1}} X(t_{n+1}, \tau) A(\tau) d\tau,$$

звідси отримуємо оцінку (12).

З нерівностей (11) і (12) одержуємо

$$\begin{aligned} \|R_{n+p} - R_n\| \leq & (1 + 2\theta M e^{\mu \theta}) \varepsilon + a M e^{\mu \theta} \varepsilon = \\ = & (1 + 2\theta + a) M e^{\mu \theta} \varepsilon = \varepsilon_1, \quad n \in \mathbb{Z}. \end{aligned}$$

Тут ε — довільне, тому для довільного ε_1 ми побудували відносно щільну множину ε_1 -майже періодів послідовності $\{R_n\}$. Послідовність майже періодична. Лему доведено.

Доведення теореми. Розглянемо послідовність моментів імпульсної дії $\{t_n\}$. Вона має одностайні відносно j майже періодичні різниці $t_n^j = t_{n+j} - t_n$. Для послідовності $\{t_n\}$, для фіксованих $r \in \mathbb{R}$, $\varepsilon > 0$ існує відносно щільна множина \mathbb{P}_ε ціліх чисел q таких, що $|t_n^q - r| < \varepsilon$ для всіх $n \in \mathbb{Z}$ [1, с. 184]. Виберемо $\varepsilon > 0$ і $r > \varepsilon$ так, щоб

$$r + \varepsilon > t_{n+q} - t_n > r - \varepsilon > 0, \quad n \in \mathbb{Z}. \quad (13)$$

Виберемо підпослідовність $\{t_{qn}, n \in \mathbb{Z}\}$. Вона має одностайні майже періодичні різниці і має розділені елементи. Розглянемо послідовність значень

$X(t_{qk}, \tau_0)$, $t_{qk} \geq \tau_0 \geq 0$, $k \in \mathbb{Z}$, для фундаментальної матриці системи (1), (2). Для неї виконуються нерівності (з урахуванням експоненціальної дихотомії на додатній півосі):

$$\|X(t_{qn}, \tau_0)P(\tau_0)\| \leq K \exp(-\alpha(t_{nq} - t_{qj})) \|X(t_{qk}, \tau_0)P(\tau_0)\|, \quad n \geq k \geq j, \quad (14)$$

$$\|X(t_{qn}, \tau_0)Q(\tau_0)\| \geq K_1 \exp(\alpha(t_{nq} - t_{qj})) \|X(t_{qk}, \tau_0)Q(\tau_0)\|, \quad n \geq k \geq j, \quad (15)$$

де j визначається з формули $t_{q(j-1)} < \tau_0 \leq t_{qj}$, $P(\tau)$ і $Q(\tau)$ — проектори, які відповідають стійкому та нестійкому многовидам системи в точці τ . З (13) випливають оцінки

$$(n-k)(r+\varepsilon) \geq t_{nq} - t_{qj} \geq (n-k)(r-\varepsilon). \quad (16)$$

Тоді нерівності (14) і (15) можна записати так:

$$\|X(t_{qn}, \tau_0)P(\tau_0)\| \leq K e^{-\alpha(r-\varepsilon)(n-k)} \|X(t_{qk}, \tau_0)P(\tau_0)\|, \quad n \geq k \geq j, \quad (17)$$

$$\|X(t_{qn}, \tau_0)Q(\tau_0)\| \geq K_1 e^{\alpha(r-\varepsilon)(n-k)} \|X(t_{qk}, \tau_0)Q(\tau_0)\|, \quad n \geq k \geq j. \quad (18)$$

Послідовність $X(t_{qn}, \tau_0)$ є розв'язком системи різницевих рівнянь

$$X(t_{q(n+1)}, \tau_0) = C_n X(t_{qn}, \tau_0), \quad (19)$$

де $C_n = X(t_{q(n+1)}, t_{qn})$. За лемою ця послідовність майже періодична. З урахуванням (17) і (18) майже періодична різницева система (19) експоненціально дихотомічна на півосі $n \geq j$. Тому за теоремою 2 з [5] вона експоненціально дихотомічна на осі, розмірності стійкого S_n та нестійкого U_n многовидів не залежать від n і розв'язки, які починаються на U_n , однозначно продовжуються на від'ємну піввісь. Отже, для всіх цілих j виконуються нерівності

$$\|X(t_{qn}, t_{qj})P_j\| \leq K e^{-\alpha(r-\varepsilon)(n-k)} \|X(t_{qk}, t_{qj})P_j\|, \quad n \geq k \geq j, \quad (20)$$

$$\|X(t_{qn}, t_{qj})Q_j\| \geq K_1 e^{\alpha(r-\varepsilon)(n-k)} \|X(t_{qk}, t_{qj})Q_j\|, \quad n \geq k \geq j, \quad (21)$$

де P_j і Q_j — проектори, які відповідають сепаратрисним многовидам S_j і U_j різницової системи (19).

Нехай $\tau_0 \in \mathbb{R}$ довільне. Розглянемо фундаментальну систему розв'язків $X(t, \tau_0)$ системи (1), (2) $X(\tau_0, \tau_0) = I$. Нехай $\tau_0 \in (t_{q(j-1)}, t_{qj}]$. У різницової системи (19) нестійкий многовид U_n визначається однозначно, $\dim U_n$ не залежить від $n \in \mathbb{Z}$ і підпростір U_n при відображення $X(t_{q(n+1)}, t_{qn})$ взаємно однозначно відображається на U_{n+1} . Тому для всіх $t \in [t_{qn}, t_{q(n+1)}]$ можна визначити нестійкий многовид $U(t)$ системи (1), (2) таким чином:

$$U(t) = X(t, t_{qn})U_n.$$

Тут $U_n = U(t_{qn})$. Нехай $x_0 \in U_n = U(t_{qn})$. Тоді з (21) випливає

$$\|X(t_{q(n+1)}, t_{qn})x_0\| \geq K_1 e^{\alpha(r-\varepsilon)} \|x_0\|.$$

Розглянемо розв'язок системи (1), (2):

$$x(t, t_{qn}, x_0) = X(t, t_{qn})x_0, \quad t \in [t_{qn}, t_{q(n+1)}].$$

Одержано оцінки

$$\|X(t_{q(n+1)}, t)\| \|X(t, t_{qn})x_0\| \geq \|X(t_{q(n+1)}, t_{qn})x_0\| \geq K_1 e^{\alpha(r-\varepsilon)} \|x_0\|,$$

тому

$$\|x(t, t_{qn}, x_0)\| \geq \frac{K_1 e^{\alpha(r-\varepsilon)} \|x_0\|}{\|X(t_{q(n+1)}, t)\|}. \quad (22)$$

Оцінимо знаменник. Справедлива нерівність

$$|t_{q(n+1)} - t| < |t_{q(n+1)} - t_{qn}| < r + \varepsilon,$$

тому на підставі (3)

$$\|X(t_{q(n+1)}, t)\| \leq M e^{\mu(r+\varepsilon)}.$$

Оцінку (22) перепишемо так:

$$\|x(t, t_{qn}, x_0)\| \geq \frac{K_1 e^{\alpha(r-\varepsilon)} \|x_0\|}{M e^{\mu(r+\varepsilon)}}. \quad (23)$$

Враховуючи (3) і (23), для розв'язку $x(t, t_{qn}, x_0)$ при $x_0 \in U_n$, $t \in (t_{qn}, t_{q(n+1)})$ отримуємо оцінку

$$M e^{\mu(t-t_{qn})} \|x_0\| \geq \|x(t, t_{qn}, x_0)\| \geq \frac{K_1 e^{\alpha(r-\varepsilon)}}{M e^{\mu(r+\varepsilon)}} \|x_0\|. \quad (24)$$

Нехай дійсні числа s, t лежать в інтервалах

$$\tau_0 < t_{qk} \leq s < t_{q(k+1)} < t_{qn} \leq t < t_{q(n+1)}. \quad (25)$$

З урахуванням (3) і (24) при $x_0 \in U(\tau_0)$ справедливі оцінки

$$\begin{aligned} \|x(t, t_{qn}, x_0)\| &\geq \frac{K_1 e^{\alpha(r-\varepsilon)}}{e^{\mu(r+\varepsilon)}} e^{\mu(t-t_{qn})} \|X(t_{qn}, \tau_0) x_0\| \geq \\ &\geq \frac{K_1 e^{\alpha(r-\varepsilon)}}{e^{\mu(r+\varepsilon)}} e^{\mu(t-t_{qn})} K_1 e^{\alpha(r-\varepsilon)(n-k)} \|X(t_{qk}, \tau_0) x_0\| \geq \\ &\geq \frac{K_1^2 e^{\alpha(r-\varepsilon)} e^{\alpha(r-\varepsilon)(n-k)} e^{\mu(t-t_{qn})}}{M e^{\mu(r+\varepsilon)} e^{\mu(s-t_{qk})}} \|x(s, \tau_0, x_0)\|. \end{aligned}$$

З формулі (16) з урахуванням (25) випливає

$$\begin{aligned} \alpha(r-\varepsilon)(n-k) &\geq \frac{\alpha(r-\varepsilon)}{r+\varepsilon} (t_{nq} - t_{qk}) \geq \\ &\geq \frac{\alpha(r-\varepsilon)}{r+\varepsilon} (t - (r+\varepsilon) - s) \geq \frac{\alpha(r-\varepsilon)}{r+\varepsilon} (t-s) - \alpha(r-\varepsilon). \end{aligned} \quad (26)$$

З нерівностей $t - t_{qn} \geq 0$, $s - t_{qk} < r + \varepsilon$ і (26) отримуємо

$$\|x(t, \tau_0, x_0)\| \geq K_1^2 M^{-1} e^{-2\mu(r+\varepsilon)} \exp\left(\frac{\alpha(r-\varepsilon)}{r+\varepsilon}(t-s)\right) \|x(s, \tau_0, x_0)\|, \quad t \geq s \geq \tau_0,$$

або

$$\|x(t, \tau_0, x_0)\| \geq K_2 e^{\alpha_1(t-s)} \|x(s, \tau_0, x_0)\|, \quad t \geq s \geq \tau_0, \quad (27)$$

де

$$\alpha_1 = \frac{\alpha(r-\varepsilon)}{r+\varepsilon}, \quad K_2 = K_1^2 M^{-1} e^{-2\mu(r+\varepsilon)}.$$

Отже, ми отримали потрібну оцінку для розв'язків з нестійкого многовиду $U(t)$ системи (1), (2).

Розглянемо тепер стійкий многовид $S(t)$. Розмірність стійкого многовиду різницевої системи (19) стала:

$$\dim S_j = \dim S_{j+1} = m, \quad j \in \mathbb{Z}.$$

Справедливе співвідношення

$$X(t_{q(j+1)}, t_{qj})S_j \subseteq S_{j+1}$$

а тому і співвідношення

$$X(t_{q(j+1)}, \tau_0)X(\tau_0, t_{qj})S_j \subseteq S_{j+1}$$

для $\tau_0 \in (t_{qj}, t_{q(j+1)})$. Позначимо $\tilde{S}(\tau_0) = X(\tau_0, t_{qj})S_j$. У загальному випадку $\dim \tilde{S}(\tau_0) \leq m$ (тому що $\tilde{S}(\tau_0)$ лежить у доповненні до підпростору $U(\tau_0)$ з $\dim U(\tau_0) = n - m$).

Спочатку доведемо, що для розв'язків, які починаються на S_j , виконується нерівність

$$\|x(t, \tau_0, x_0)\| \leq K \exp(-\alpha(t-s)) \|x(s, \tau_0, x_0)\|, \quad t \geq s \geq \tau_0, \quad (28)$$

де $\tau_0 = t_{qj}$, $x_0 \in S_j$. Нехай дійсні числа t, s лежать в інтервалах (25), тоді з урахуванням (26)

$$\begin{aligned} \|x(t, \tau_0, x_0)\| &\leq M e^{\mu(t-t_{qn})} \|x(t_{qn}, \tau_0, x_0)\| \leq \\ &\leq KM e^{\mu(t-t_{qn})} e^{-\alpha(r-\varepsilon)(n-k-1)} \|x(t_{q(k+1)}, \tau_0, x_0)\| \leq \\ &\leq KM^2 e^{\mu(t-t_{qn})} e^{-\alpha(r-\varepsilon)(n-k-1)} e^{\mu(t_{q(k+1)}-s)} \|x(s, \tau_0, x_0)\| \leq \\ &\leq K_3 e^{-\alpha_1(t-s)} \|x(s, \tau_0, x_0)\|, \quad t \geq s, \end{aligned}$$

де

$$K_3 = KM^2 e^{2\mu(r+\varepsilon)} e^{2\alpha(r-\varepsilon)}, \quad \alpha_1 = \frac{\alpha(r-\varepsilon)}{r+\varepsilon}.$$

Для $\tau_0 \in (t_{q(j-1)}, t_{qj})$ означимо $S(\tau_0)$ як лінійний підпростір початкових точок розв'язків системи (1), (2), які задовольняють нерівність (28). Нехай його розмірність $\dim S(\tau_0) = m_1$. Очевидно,

$$\dim S(\tau_0) = m_1 \leq n - \dim U(\tau_0) = m. \quad (29)$$

Доведемо рівність. Образ $S(\tau_0)$ при відображені $X(t_{qj}, \tau_0)$ знаходиться в $S(qj)$. Його розмірність рівна

$$\dim X(t_{qj}, \tau_0)S(\tau_0) = \dim S(\tau_0) - \dim \ker X(t_{qj}, \tau_0).$$

Доповнення до $X(t_{qj}, \tau_0)S(\tau_0)$ в підпросторі $S(qj)$ має розмірність

$$\dim S(qj) - \dim S(\tau_0) + \dim \ker X(t_{qj}, \tau_0)$$

і належить множині $\mathbb{V}^n \setminus X(t_{qj}, \tau_0)\mathbb{V}^n$. Тому справедлива нерівність

$$\dim S(qj) - \dim S(\tau_0) + \dim \ker X(t_{qj}, \tau_0) \leq \dim \ker X(t_{qj}, \tau_0)$$

або

$$\dim S(qj) \leq \dim S(\tau_0).$$

Отже, $\dim S(\tau_0) \geq m$ і, враховуючи (29), отримуємо $\dim S(\tau_0) = m$.

Таким чином, для довільного τ_0 ми побудували розклад $\mathbb{R}^n = S(\tau_0) \oplus U(\tau_0)$ так, що розв'язки системи (1), (2), які починаються на $U(\tau_0)$, задовольняють нерівність (27), а розв'язки, які починаються на $S(\tau_0)$, — нерівність (28). Система експоненціально дихотомічна на осі. Теорему доведено.

Виберемо число $\bar{K} \geq 1$ так, щоб

$$\bar{K} \geq K_3 = KM^2 e^{2\mu(r+\varepsilon)} e^{2\alpha(r-\varepsilon)}, \quad (30)$$

$$\frac{1}{\bar{K}} \leq K_2 = K_1^2 M^{-1} e^{-\mu(r+\varepsilon)}. \quad (31)$$

Тоді система (1), (2) експоненціально дихотомічна на осі з константами $v = \alpha(r-\varepsilon)/(r+\varepsilon)$, \bar{K} , $\frac{1}{\bar{K}}$.

Використовуючи теорему 3 з [5], отримуємо такий наслідок.

Наслідок. *Нехай система (1), (2) експоненціально дихотомічна на відрізку $[0, T]$ з константами α , K , K_1 .*

Припустимо, що виконуються оцінки

$$\frac{1}{\bar{K}} e^{vh} - \bar{K} e^{-vh} = 8, \quad \delta h M_1^h (1 + 2M_1^h) \leq 1,$$

де $M_1 = M e^{\mu(r+\varepsilon)}$, \bar{K} задоволює нерівності (30), (31).

Тоді якщо число $T > 0$ задоволяє умову $T \geq 4h$ і кожний інтервал довжини $((T/2)-1)$ ($\lfloor x \rfloor$ — ціла частина числа x) містить δ -майже період майже періодичної послідовності $\{C_n, n \in \mathbb{Z}\}$. $C_n = X(t_{qn+1}, t_{qn})$, то система (1), (2) має експоненціальну дихотомію на осі з константами

$$\beta = \ln\left(\frac{2}{h}\right), \quad K = (2M_1)^h, \quad K_1 = (2M_1)^{-h}.$$

Зauważення. Результати теореми і наслідку залишаються справедливими, якщо у системі (1), (2) майже періодичність матриці $A(t)$ замінити на розривну майже періодичність в сенсі робіт [1, 8].

- Самойленко А. М., Перестюк Н. А. Дифференциальные уравнения с импульсным воздействием. — Киев: Вища школа, 1987. — 288 с.
- Халанай А., Векслер Д. Качественная теория импульсных систем. — М.: Мир, 1971. — 309 с.
- Coppel W. A. Dichotomies in stability theory // Lect. Notes Math. — 1978. — № 629. — 96 р.
- Palmer K. J. Exponential dichotomies for almost periodic equations // Proc. Amer. Math. Soc. — 1987. — **101**, № 2. — С. 293–298.
- Ткаченко В. І. Про експоненціальну дихотомію лінійних різницевих рівнянь // Укр. мат. журн. — 1996. — **48**, № 10. — С. 1410–1417.
- Ткаченко В. І. Про експоненціальну дихотомію імпульсних еволюційних систем // Укр. мат. журн. — 1994. — **46**, № 4. — С. 418–424.
- Леонт'єв Б. М. Почти периодические функции. — М.: Гостехиздат, 1953. — 398 с.
- Самойленко А. М., Перестюк Н. А., Ахметов М. У. Почти периодические решения дифференциальных уравнений с импульсным воздействием. — Киев, 1983. — 50 с. — (Препринт / АН УССР. Ин-т математики; 83.26).

Одержано 05.11.96